

Arrest

nr. 232 693 van 17 februari 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 6 september 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 september 2019 treft de gemachtigde van de bevoegde minister (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Het betreft de thans bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer:

*Naam, voornaam: B., I.
geboortedatum: (...) 1972
geboorteplaats: T.
nationaliteit: Marokko*

beweert bij DVZ eveneens gekend te zijn als van Franse nationaliteit,

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen zeven (7) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

(...)”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat een verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. Daarenboven is vereist dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing de verzoekende partij een rechtstreeks voordeel oplevert (*cf.* in dezelfde zin de vaste rechtspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak: RvS 9 september 2009, nr. 195.843; RvS 27 januari 2010, nr. 200.084; RvS 12 september 2011, nr. 215.049). Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, komt het aan de verzoekende partij toe daarover een standpunt in te nemen en het actuele karakter van haar belang aan te tonen (*cf.* RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Het procesbelang raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

3.2. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt en die ter terechtzitting aan het tegensprekelijk debat werden onderworpen, blijkt dat de gemachtigde op 10 december 2019 ten aanzien van de verzoeker een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten heeft getroffen. Dit nieuwe bevel voorziet, net als het thans bestreden bevel, in een termijn voor vrijwillig vertrek van zeven dagen en het werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 10 december 2019. Uit de databanken van de Raad blijkt niet dat de verzoeker tegen deze nieuwe beslissing een beroep heeft ingediend.

Ter terechtzitting heeft de advocaat van de verzoeker bevestigd dat er tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 10 december 2019 geen beroep werd ingediend.

De verzoeker maakt derhalve het voorwerp uit van een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten, dat thans definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

Ter terechtzitting wordt aan de advocaat van de verzoeker gevraagd om het actueel belang bij het onderhavige beroep te verduidelijken, in het licht van het gegeven dat een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel niet kan verhelfen dat de verzoeker actueel het voorwerp uitmaakt van een nieuw en definitief bevel om het grondgebied te verlaten. De advocaat van de verzoeker geeft hierop aan zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de verzoeker het voorwerp uitmaakt van een recenter bevel om het grondgebied te verlaten, dat definitief aanwezig is in het rechtsverkeer. Het blijkt niet dat een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten de verzoeker nog tot voordeel kan strekken. Bij een eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel valt de verzoeker immers nog steeds onder de gelding van het recentere, definitief geworden bevel om het grondgebied te verlaten van 10 december 2019.

De rechtstoestand van de verzoeker wordt thans dus beheerst door het definitief geworden, latere, bevel om het grondgebied te verlaten van 10 december 2019.

De Raad beklemtoont dat het procesbelang, waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, zoals voorzien in artikel 39/56 van de vreemdelingenwet, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en dit belang moet worden behouden tot aan de uitspraak. Wanneer het belang van de verzoeker in vraag wordt gesteld, moet hij hieromtrent een duidelijk standpunt innemen en dient zij de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149).

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

De Raad stelt vast dat de advocaat van de verzoeker ter terechtzitting geen elementen heeft aangebracht waaruit kan blijken dat de verzoeker, gelet op het nieuwe en definitieve bevel om het grondgebied te verlaten van 10 december 2019, nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. De advocaat van de verzoeker geeft ter terechtzitting in tegendeel uitdrukkelijk aan zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad met betrekking tot het actueel belang bij het onderhavige beroep.

Er dient bijgevolg te worden besloten dat de verzoeker op dit punt niet doet blijken van het door de wet vereiste actueel belang.

3.3. Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, wegens het ontbreken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

Het beroep moet bijgevolg worden verworpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend twintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE